

Nieuwsbrief april 2016.

Inspirerende schrijversbijeenkomst van 11 april.

Voor de ca 25 deelnemers was het een inspirerende middag.

Mevrouw Dé Hogeweg, docent aan de schrijversacademie Den Haag, gaf een korte inleiding over Creatief Schrijven, vooral over hoe het aanboren van de zintuigen kan leiden tot verlevendigen van herinneringen; en de verrassing die dat oplevert als je méér dan alleen de feiten in een verhaal verwerkt. Tijdens de oefening werd dat al direct duidelijk.

Aan de hand van een geur uit je jeugd, die ieder zelf koos, schreven we een kort verhaaltje. Het werden levendige 'scènes', waarbij je onmiddellijk een voorstelling van het tafereeltje kon maken. De ervaring en de gevoelens die hoorden bij het tafereel uit de kindertijd, werden treffend verwoord. Het motto "Show, don't tell" werd in praktijk gebracht: Je laat de lezer meebeleven hoe het was. Dat kon ieder ervaren.

We kregen honger naar méér! Wellicht dat we een vervolg kunnen plannen.

Ter inspiratie vindt u onderaan deze nieuwsbrief twee van de gemaakte teksten ; in de volgende nieuwsbrieven volgen er meer.

Schrijvers hangen aan de lippen van Mevrouw Dé Hogeweg.

De tweede helft van de middag werden nieuwe levensboeken gepresenteerd en werden ervaringen en tips uitgewisseld. Deze hadden betrekking op:

- Hoe pak je het zoal aan, als het om een levensboek voor een echtpaar gaat
- Keuzes die je kunt maken in de stijl van schrijven als de verteller zich 'ongelukkig' uitdrukt: Afwisselen van je eigen schrijfstijl met citaten die niet voor rekening van de schrijver komen.
- Hoe leid je het proces als er sprake is van veel 'bitterheid' of van heel veel 'oorlog' in de verhalen van de verteller?
- Hoe kun je het verhaal aanvullen als er weinig stof op tafel komt: bijvoorbeeld door het opvragen van leuke herinneringen aan, gezegdes, motto's, van de verteller aan de (klein)kinderen van de verteller.
- Voorwerpen (een oude deken) of favoriete liedjes als aanleiding voor verhalen.
- Hoe om te gaan met ogenschijnlijk verdrongen aspecten/taboes in het levensverhaal en feiten die 'niet kloppen' (niet kunnen kloppen).
- Hoe foto's een verhaal kunnen vertellen (in geval van afasie).
- Het lezen in oude dagboeken om het geheugen op te frissen.
- Wel of geen opnameapparatuur gebruiken met toestemming van de verteller (er bestaan heel kleine apparaatjes die je achter een plantje of vaasje kunt zetten zodat het niet opvalt).
- Frequentie en duur van de gesprekken, afhankelijk van de mogelijkheden van de verteller.
- Wanneer begin je met de lay-out? Niet te vroeg, omdat je er nog geen greep op hebt hoe het worden kan.

Kortom: een schat aan ervaringen kwam te voorschijn, van beginnende schrijvers met hun eerste boek tot schrijvers van een achtste of zelfs negende boek. Mooie ervaringen.

Een waardevolle en fijne middag!

Nog plaatsen vrij voor de komende interview-schrijf cursus.

Op 24 mei en 7 juni organiseren wij weer een interview-schrijf cursus. In deze cursus besteden we aandacht aan het gesprek met de geïnterviewde en het uitwerken van dit gesprek. Wat eenvoudig lijkt, kan soms best lastig blijken. Want hoe interview je iemand eigenlijk? Wat wil je weten? En waarom? En hoe vraag je het? Stel je open of gesloten vragen? Doen het tijdstip en de omgeving ertoe? Daarnaast gaan we in op het uitwerken van het interview. Hoe schrijf je het uiteindelijk zo op dat het een pakkend verhaal wordt? Wat gebruik je en wat laat je weg?

De trainer Simonne van Gennip (1974) is journalist en auteur. Zij schreef onder meer het boek Een Foutje in mijn Hoofd en werkt aan interviews over compassie en leiderschap met bekende Nederlanders.

Belangrijk: de training bestaat uit twee dagdelen en de deelnemers 'moeten' op beide middagen aanwezig zijn, anders heeft deze training geen zin.

Op 24 mei is de bijeenkomst van 14.00-16.00 uur. Op 7 juni van 13.30-16.00 uur

Overige informatie over ons cursus aanbod vind je op onze website www.haagselevensboeken.nl

Klik op "vrijwilligers; functies en cursussen" en vervolgens op "cursus&workshop".

Aanmelden via info@haagselevensboeken.nl

Wegens het succes van het Haagse levensboekenprogramma zijn wij op zoek naar nieuwe schrijvers.

De afgelopen maanden hebben wij enige tijd een wachtlijst van vertellers gehad. Met veel inspanning van onze vrijwilligers hebben wij inmiddels zo goed als alle vertellers aan een schrijver kunnen koppelen.

Bent u enthousiast over het schrijven van levensboeken, vertel het aan uw vrienden, kennissen en familieleden en help ons op deze wijze om nieuwe schrijvers te werven. Nieuwe schrijvers kunnen zich via onze website aanmelden voor de basiscursus. Ga naar www.haagselevensboeken.nl, klik op "vrijwilligers; functies en cursussen" en vervolgens op "cursus&workshop". Daar staat alle info over ons trainingsaanbod en onderaan die pagina staat het aanmeldformulier.

Inspirerende teksten geschreven tijdens de schrijversbijeenkomst:

De geur van vroeger

Het is vrijdag. Dat weet ik zeker want ik ruik de bruine bonen die mijn moeder al vroeg in de middag heeft opgezet. Lekker makkelijk eten, want vrijdag is het boendag. Alle eikenhouten meubelen worden in de was gezet en later met een speciale zachte doek opgewreven. Tafels en stoelen worden aan de kant gezet, want er moet natuurlijk ook goed gezogen worden. Moeder is niet aanspreekbaar. Met een rood hoofd van inspanning boent en poetst ze of haar leven er vanaf hangt. Na het eten van de bruine bonen wordt er een grote ketel water opgezet voor het wekelijkse bad: mijn zusje en ik gaan in de zinken teil die voor de kachel staat. En dan ruik ik de geur van versgebrande pinda's die mijn vader heeft gekocht. Aan het boenen is gelukkig een einde gekomen en de gezellige vrijdagavond kan beginnen.

Corry Verver

Vers brood

Vanaf ons balkon zie ik een hoge schoorsteenpijp. Het is de pijp van de bakkerij HUS.

Elke nacht wordt daar ons brood gebakken. S 'morgens vroeg als ik nog in mijn bed lig hoor ik in de poort achter ons huis, het dichtslaan van deksels op de houten bakkerskarren. Ik hoor mannenstemmen naar elkaar roepen. Ze komen het verse brood ophalen om in de stad te gaan verkopen. Ik weet dat het ochtend is. Straks ga ik door de poort om mijn vriendje Sjaak op te halen om naar school te gaan. Wij lopen dan samen langs de broodloketten, waar de knapperige verse kruimels nog liggen. Lekker zo'n hand vol kruimels in je mond stoppen.....en dan snel naar school rennen om niet te laat te komen.

Ineke Serieese

***